

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите твърдят, че с обжалваното решение се нарушават техни основни права, включително правото на защита, правото на справедлив съдебен процес, правото да се откаже даването на показания, насочени срещу даващото ги лице, презумпцията за невиновност и правото на зачитане на личния живот. Освен това те поддържат, че при изпълнението на обжалваното решение Комисията е излязла извън обхвата на разследването.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

Иск, предявен на 7 април 2009 г. — Комисия/Galor

(Дело T-136/09)

(2009/С 141/102)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: А.-М. Rouchaud-Joët, F. Mirza, подпомагани от В. Katan и М. van der Woude, lawyers)

Ответник: Benjamin Galor (Jupiter, Съединени американски щати)

Искания на ищеца

- да се осъди Galor да заплати на Общността сумата от 205 611 EUR, увеличена със законната лихва съгласно член 6.119 от Нидерландския граждански кодекс (НГК), считано от 1 март 2003 г. до получаването на цялата сума от Общността,
- да се осъди Galor да заплати на Общността законната лихва съгласно член 6.119 НГК върху сумата от 9 231,25 EUR, считано от 2 септември 2003 г. (или, при условията на евентуалност, от 10 март 2007 г.) до получаването на цялата сума от Общността,
- да се осъди Galor да заплати съдебните разноски по настоящото производство, които в момента се очаква да възлязат на 17 900 EUR, увеличени със законната лихва съгласно член 6.119 НГК до получаването на цялата сума от Общността.

Правни основания и основни доводи

На 23 декември 1997 г. Европейската общност, представлявана от Комисията, сключва договор IN/004/97 с проф. Benjamin Galor и три дружества за изпълнението на проект „Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies“ [Автоматично модернизиране на използваните в отраслите на морската и сухоземна промишленост конструктивно остарели газови турбини чрез енергоспестяващи чисти реактивни технологии] в рамките на дейността на Общността в областта на неядрената енергетика (¹). Съгласно клаузите на договора Комисията заплаща авансово на изпълнителите своя принос по проекта. Плащането е получено от ръководителя на проекта, проф. Benjamin Galor.

Поради затруднения на изпълнителите да намерят съизпълнител по проекта и поради липсата на напредък в изпълнението му

Комисията решава да прекрати договора. В писмо до изпълнителите тя уточнява, че приносът на Общността може да бъде изплатен (или задържан от изпълнителите) единствено доколкото е свързан с проекта и е обоснован въз основа на заключителния технически и финансов доклад.

Заключителният доклад, представен от изпълнителите, не е одобрен от Комисията и тя започва процедурата за възстановяване на авансовото плащане.

В исквата молба Комисията твърди, че ответникът не е възстановил получената от него сума, а вместо това е поискал от Комисията да му изплати предвидения в договора принос след приспадане на авансовото плащане. Освен това ответникът сезира холандски съд с искане за изплащане на тази сума. Комисията оспорва компетентността на холандския съд на основание предвидената в договора клауза за подсъдност, посочваща Първоинстанционния съд като компетентен да разглежда спорове между страните по договора.

С предявения иск Комисията претендира връщане на направеното авансово плащане. Тя твърди, че е имала право да прекрати договора съгласно предвидените в него клаузи поради нарушение на договорните задължения на ответника, тъй като включително започването на проекта е съществено забавено, не се забелязва напредък в изпълнението му, ответникът не е успял да се снабди с необходимите технически средства за извършване на проучванията, за които е отпуснато финансирането, и техническите и финансови доклади не отговарят на договорните изисквания.

Затова Комисията твърди, че има право да изисква възстановяване на авансовото плащане.

(¹) Решение 94/806/ЕО на Съвета от 23 ноември 1994 година за приемане на специфична програма за изследвания и развитие на технологиите, в това число и за демонстрации, в областта на неядрената енергетика (1994 — 1998 г.) (ОВ L 334, 22.12.1994 г., стр. 87).

Жалба, подадена на 8 април 2009 г. — Франция/Комисия

(Дело T-139/09)

(2009/С 141/103)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: Е. Belliard, G. de Bergues и А.-L. During)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Комисията C(2009) 2003 окончателен от 28 януари 2009 г. относно приложени от Франция планове за стопанската година в сектора на плодове и зеленчуци, тъй като решението се отнася до частта от действията, осъществени в рамките на плановете за стопанската година, финансирани от професионалистите;
- при условията на евентуалност, ако Първоинстанционният съд сче, че това искане за частична отмяна е недопустимо, да отмени изцяло Решение C(2009) 2003 окончателен;
- да се осъди Комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска частична отмяна на Решение С(2009) 203 окончателен⁽¹⁾ на Комисията от 28 януари 2009 г., с което последната е обявила за несъвместими с общия пазар държавните помощи, предоставени от Френската република на производителите на плодове и зеленчуци в рамките на „плановите за стопанска година“, чиято цел е да улеснят пускането на пазара на селскостопанските продукти, получени във Франция.

Жалбоподателят иска отмяната на обжалваното решение, доколкото Комисията е приела, че мерките, приети в полза на производителите на плодове и зеленчуци, представляват държавни помощи, когато тези мерки са частично финансирани от доброволни вноски на професионалисти и според жалбоподателя не представляват държавни ресурси или ресурси, които ресурси, могат да се вменят на държавата.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания, изведени от:

- нарушение на задължението за мотивиране, доколкото Комисията не е обосновала обстоятелството, че е квалифицирала като държавна помощ и мерките, финансирани с доброволни вноски от професионалистите от съответния сектор;
- от грешка при прилагане на правото, тъй като Комисията е квалифицирала като държавни помощи мерките, финансирани с частни ресурси, платени доброволно и без намеса на публичната власт. Тези мерки не биха могли да се считат за предимства, предоставени посредством държавни ресурси.

⁽¹⁾ Това е номерът, посочен в обжалваното решение, а жалбоподателят постоянно посочва номер С(2009) 2003 окончателен.

Жалба, подадена на 7 април 2009 г. — Prysmian, Prysmian Cavi e Sistemi Energia/Комисия

(Дело T-140/09)

(2009/С 141/104)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Prysmian SpA (Милано, Италия), Prysmian Cavi e Sistemi Energia Srl (Милано, Италия) (представител: A. Pappalardo, avvocato, F. Russo, avvocato, M. L. Stasi, avvocato, C. Tesauro, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателяте

- да се отмени решението от 9 януари 2009 година, с което Комисията разпорежда извършването на проверките (преписка COMP/39610 — Surge);
- да се обяви за незаконно и противоречащо на член 20, параграф 2, от Регламент № 1/2003 решението на Комисията да копира целите хард дискове на някои ръководители на Prysmian и да анализира тяхното съдържание в своите офиси в Брюксел;
- При условията на евентуалност във връзка с предходното, да се квалифицира като злоупотреба поведението на проверяващите, доколкото като са изтъквали неправилно предоста-

вените им с решението правомощия за проверка, те са копирали цялото съдържание на някои хард дискове с цел да извършат проверка на тяхното съдържание в офисите на Комисията в Брюксел;

- да се разпорежи на Комисията да възстанови на Prysmian всички незаконнообразно получени документи в хода на проверките в помещенията на жалбоподателяте в Милано, или извлечения от анализиранияте копия на хард дисковете, анализирани в офисите на Комисията в Брюксел;
- да се разпорежи на Комисията да се въздържа от използването по какъвто и да било начин на незаконнообразно получените документи и по-конкретно от използването им в рамките на започналата процедура за установяване на твърдяно антиконкурентно поведение в областта на електрокабелите в нарушение с член 81 ЕО;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В основата на настоящата жалба е приетото от Комисията на 9 януари 2009 година решение за проверка на евентуалното съществуване на антиконкурентно поведение в областта на електрокабелите в нарушение на член 81 от Договора за ЕО, с което тя разпорежда на жалбоподателяте да се подчинят на проверка по реда на член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора⁽¹⁾.

В това отношение следва да се подчертае, че при изпълнението на горепосоченото решение представителите на жалбоподателяте са били информирани, че ответникът е решил да направи идентично копие („forensic image“) на „хард дисковете“ на някои компютри, с цел да продължи тяхното анализиране в офисите на Комисията в Брюксел.

В подкрепа на своите искания жалбоподателяте изтъкват:

- че Регламент №1/2003 изрично гласи, че правомощията за разследване се упражняват в помещенията на предприятието и предвижда, че тези помещения могат да бъдат запечатвани в хипотезата, в която проверката продължава няколко дни, и че никоя разпоредба не разрешава на Комисията да прави копие на целите хард дискове, да ги изнася извън помещенията на предприятието и да анализира тази документация в собствените си офиси;
- че ответникът е продължил ненужно срока на проверката на почти цял месец, като е държал жалбоподателяте в неяснота по отношение на реалните мащаби на разследването;
- че Комисията също така е възпрепятствала жалбоподателяте в продължение на няколко седмици да осъзнаят при пълно познаване на фактите възможността за подаване на заявление за включването им в програмата за освобождаване от санкции или за намаляване на техния размер;
- че действията, в които е упрекван ответникът, представляват явно нарушение на пределите, наложени от общностния законодател на собствените му правомощия за разследване, което е от естество да подкопае в значителна степен възможностите за защита на подложените на проверка предприятия.

⁽¹⁾ ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр.167.